

சென்னை டிஜிட்டல் நகரம் கட்டிடக்கலை அமைச்சு அமைப்பு உருவாக்கிய வட்டத்துக்குள் இயங்க முனையும் பணை, அதில் இருந்து விடுபடுவதற்கு பதில், அதைத் தவிரமான தனது கடமையாகவே வலிந்து தளர்ந்தெடுக்கின்றாள். சமீப மாற்றங்களை உட்கிரகிக்க மறுக்கும் போது ஏற்படும் வலி, சொந்த வாழ்வியலையே துன்பமாகக்கொள்ளுகிறது.

நிலப்பிரபுத்துவ பணை கணவனுக்கு ஏற்ப கடமையை வலிந்து கொண்டு, அதில் மகிழ்ச்சியை காண முனைந்தாள். இதுதான் மகிழ்ச்சி என்று கற்பித்துக் கொண்டு அதில் மகிழ்ச்சியாக வாழ முனைந்தாள்.

நிலப்பிரபுத்துவத்தில் இருந்து விடுபடாத, ஆனால் முதலாளித்துவ எல்லைக்குள் அங்குமிங்குமாக வாழ்கின்ற பணை, இரட்டை வாழ்க்கை முறையைக் கைக்கொள்கின்றாள். நிலப்பிரபுத்துவ ஆணின் குடும்ப அதிகாரத்தை கைவிட்டு விடும் ஆணின் மாற்றம், முதலாளித்துவ உறவுகளினால் உருவாகின்றது. பணை பற்றி ஆணின் மதிப்பீட்டில் கட்ட மாற்றம் நிகழ்கின்றது. புதிய சமீப அமைப்புக்கு ஏற்ப, ஆணாதிக் கமாக திரிபடைகின்றது. இந்த வற்றிடத்தில் நிலப்பிரபுத்துவ கடமையை தனது அதிகாரத்தின் கருவியாக கையில் எடுத்துக் கொள்ளும் பணை, முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தை குடும்பத்தில் மறுத்துவிடுகின்றாள். குடும்பத்தை மகிழ்ச்சியையே இப்படி சின்னாபின்னப்படுத்துகின்றாள்.

ஒருபுறம் ஜனநாயக தன்மையைற்ற நிலப்பிரபுத்துவ வீட்டு அதிகாரம், மறுபுறம் வலேசைச்சுமை. இப்படி இயங்குகின்ற பணை, வீட்டு வலேசைகள் முதல் பண்ணை வளி வலேசை வரையுள்ள குடும்பமான வாழ்க்கைச் சுமைகள், மறுபுறம் கையில் எடுக்கும் வீட்டு அதிகாரம் இப்படி தனது மகிழ்ச்சியையே தொலைத்த ஒரு நிலையில் தான், கடமைகள் பண்ணால் செய்யப்படுகின்றது. இதனால் உண்மையில் கடினமான உழைப்பினால் ஆற்றப்படும் கடமைகள் ஏற்படுத்தும் பயன்கை கட்ட, அவள் அனுபவிக் முடிவதில்லை. இதில் மகிழ்ச்சியை காண்பதற்குரிய சொந்த மனநிலையை அவள் கொண்டிருப்பதில்லை. மாறாக பண்ணை உணர்வு வகைப்பட்ட எதிர்வினை, பாரிய சொந்த எதிர்வினையைத் தருகின்றது. தனக்கானதும், தன்னைச் சுற்றி உள்ளவருக்குமான பண்ணை உடல் உழைப்பு உருவாக்கும் பயன், உணர்வியல் ரீதியாக பண்ணை எதிர்நிலைக்கு மாற்றிவிடுவதே பல குடும்பத்தில் காணப்படும்

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 01 July 2007 20:37 - Last Updated Thursday, 04 September 2008 06:10

பொது நிகழ்ச்சியாகும்; மகிழ்ச்சியை அவளால் அனுபவிக்கவும், நுகரவும் முடியாத மனநிலைக்குள் சிக்கி, அவளாகவே மனநோயாளியாகின்றாள். செய்வதை மகிழ்ச்சியாக செய்துவிட்டால், அதன் பலன் வேறு.

கார்ல் மார்க்ஸ் கூறிய ஒரு வார்த்தை இங்கு எடுத்துக் காட்டுவது சாலப் பொருத்தமானது. மக்களுக்கான போராட்டம் தான் மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று என்றார். அப்போராட்டம் எவ்வளவு கடினமானதாக இருந்தாலும், மகிழ்ச்சி என்பது நாம் கொண்டுள்ள சமூக நோக்கில் உள்ளது. இங்கு வறுமையை, சிறை, எல்லையற்ற எதிரிகள் அனைத்தையும் எதிர்கொள்வதில் கூட ஒரு மகிழ்ச்சி உண்டு. வாழ்க்கைப் போராட்டம் இப்படித்தான் அமைகின்றது.

கூடும்பத்தின் கடமைகள் இந்த சமூக அமைப்பில் சூமையானவை தான். ஆணோ பண்ணோ அதை சூமக்க வேண்டியுள்ளது. ஆணாதிக்க அமைப்பினால், பண்ணப் பெரும்பகுதியை சூமக்கின்றாள். இதையே தமது வாழ்க்கையாக புரிந்து கொள்கின்றனர். இதையும் மகிழ்ச்சியாக மாற்றுவது என்பதே, வாழ்வு பற்றிய வாழ்க்கைக் கலையாகும். ஆனால் பலரால் வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியாக வைத்திருக்க முடிவதில்லை. நாம் சரியென்றுபட்ட ஒன்றை அல்லது வலிந்து திணிக்கும் வாழ்க்கைச் சூமையை, சதா கூறிப் புலம்புகின்ற வாழ்க்கை, யாருக்கும் மகிழ்ச்சியை உருவாக்காது. சதா கண்ணீரையும், தனிமையையும், புலம்பலையும், சண்டையையும், பிழைப்பையும் உருவாக்குகின்றது. இப்படி சதா யாரையாவது திட்டித் தீர்க்கின்ற உறவே, பெரும்பாலான கூடும்பத்தின் உறவாகிவிடுகின்றது. வயது போகப்போக இதுவே பாரிய உளவியல் சித்திரவதையாகின்றது. தன்னையே மட்டுமல்ல, கூடும்பத்தின் பிற உறுப்புகளையும் மகிழ்ச்சியற்ற நிலைக்குள் தரம் தாழ்த்திவிடுகின்றனர்.

இப்படி தவிர்க்க முடியாத வாழ்வின் அம்சங்களை சூமையாக கருதுகின்ற வாழ்க்கைமுறை உருவாகிவிடுகின்றது. அதை வேண்டாவெறுப்பாக செய்கின்ற போது, அதன் வெளிப்பாட்டில் எங்கும் மகிழ்ச்சி இருப்பதில்லை. வெறும் கடமையாகவும், அதுவே உணர்ச்சியற்ற சடங்காகவும் சீரழிகின்றது. அந்த உழைப்பில் மகிழ்ச்சியோ,

மனநிறைவோ இருப்பதில்லை. உண்மையில் அநேகமான குடும்பங்களில் மகிழ்ச்சி சிதறந்து போகின்றது. இதுவே அவர்களுக்கு இடையிலான பாலியல் உறவிலும் கட்ட பிரதிபலிக்கும். சினிமா ரசனைக்குள் எமது சமீபம் மழைக்கிடப்பதற்கு, இதுவும் ஒரு அடிப்படையைக் காரணமாகும்; கனவாலகில் மட்டும், மகிழ்ச்சியாக இருக்க முன்கிள்ளினர். நிஜத்தில் அப்படி அவர்களால் இருக்க முடிவதில்லை.

பிள்ளைகளுக்கான கடமை, அவர்களின் வழிகாட்டுவதை ஓட்டிய பண்ணின் கடின உழைப்பு ஏற்படுத்தும் உணர்வுகள் கட்ட, மகிழ்ச்சியான மனநிலையான இயல்பான உணர்வில் செய்யப்படுவதில்லை. கடமைக்காக, தன் தலைவிதியாக எண்ணி, சம்பிரதாயப்பிரவாக இவ் உழைப்பு சடங்காக இயக்கப்படுகின்றது. இந்த எதிர்நிலை விளைவை, அவள்(ன்) உணர்வதில்லை.

இப்படியாக தனது சொந்த வாழ்வை பண்ணை அழித்துவிடுகின்றாள். உண்மையில் இந்த சூழற்சிக்கூட தான் பண்ணைக்கிய அவள் தானாக வலிந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றாள்; என்பதைக் கட்ட அவள் உணர்வதில்லை. இந்த நிலையில் கடமையை எப்படி மகிழ்ச்சியாக வதைத்திருப்பது என்பதை கற்றுக்கொள்வதன் மூலம் தான், அவள் உண்மையில் மகிழ்ச்சியாக இருக்கமுடியும்.

உண்மையில் ஆண்களிடம் இருக்க கட்டிய மகிழ்ச்சி பற்றிய புரிந்துணர்வு, இரட்டைக் கலாச்சார வாழ்க்கையைக் கொண்ட பண்களிடம் இருப்பதில்லை. பண்ணைக்கிடம் உயரிய தாய்மைப் பண்பு இருந்தும் கட்ட, மகிழ்ச்சியை பண்களிடம் காண்பது என்பது அரிது. பண்ணைக்கின் தாய்மைப் பண்பு, குழந்தைக்கு வழங்கும் பாதுகாப்பையும் அன்பையும் கட்ட, பண்ணை இன்று குழந்தைக்கு மறுப்பவளாகிவிட்டாள். பண்ணை உடல் என்பது தாய்மை சார்ந்தது. அதாவது இயற்கையாகவே சமீபத்தன்மை சார்ந்தது. அதைத் தான் இயற்கை தரேவ் செய்கிறது. ஆனால் இன்றைய பண்ணை உடலை வறையும் பாலியல் நுகர்வு சார்ந்த ஒன்றாக, அதை அழகுபடுத்தி காட்டும் உறுப்பாக கருதி வாழ்கின்ற எல்லைக்குள் சீரழிக்கப்பட்டுவிட்டாள்.

தாய்மை கொண்டுள்ள சமீக பண்பில் வளிப்புமும் மகிழ்ச்சியைத் தோலதத்து, சமீக பண்பை மறுக்கும் தனிமனித நுகர்வுக்குள் சிக்கிவிடுகின்றாள். இந்த மனநிலையில் மகிழ்ச்சியைத் தோலததே, இதன் மூரண நிலை. தனிமனித சூயநலத்தில் எப்படி மகிழ்ச்சி இருக்கமுடியும். அதில் இல்லாததொன்றை வலிந்துத் தோலததாகும்; வறும் பொருட்கள், அது சார்ந்த நுகர்வு, அந்த ரசனை மனித மகிழ்ச்சியை வலிந்து ஏற்படுத்தாது. ஆனால் அது ஏற்படுத்தும் என்ற விளம்பரச்சந்தையின் வாலில் தோங்கும் பண்ணின் கண்ணோட்டம், எப்படி மனித உணர்வுகளை மகிழ்ச்சியாக்கும்? உண்மையில் தமது சொந்த மகிழ்ச்சியை இனம் காணாது, அதை இழக்கின்றனர். பொருளே வாழ்க்கையாகிவிடும் போது, வாழ்வியல் துன்பத்ததைத் தவிர, வேறு எதையும் படபடப்பதில்லை. இதுவே பல குடும்பங்களின் இன்றைய நிலை.

மனிதனின் சமீக உணர்வுக்கு அப்பால், அவள் வலிந்து பொருள் உலகில் வாழ முன்கின்றாள்; அன்பும் பாசமும் என்பதை பொருள் சார்ந்த உறவுக்குள்ளாக சீரழித்து, அதனிடாக மட்டும் சமீக உறவினைத் தீர்மானிக்கின்றாள். பொருட்கள் சார்ந்த எல்லைக்குள், அதற்குள் அன்பையும் பாசத்தையும் கொட்டித் தோல முனைப்பு கொள்கின்றனர். மனித உறவு என்பது இயற்கை சார்ந்த ஒன்று என்பதும், அது பண்பு சார்ந்த ஒன்று என்பதையும், பெரும்பாலான பண்கள் மறுத்துவிடுகின்றனர். தன்னசைச் சூற்றி பொருள் சீனியத்தை உருவாக்கிக்கொண்டு, சமீக உறப்புகள் மலே வறும்பை கொட்டித் தீர்க்கின்றாள்.

ஆண் பெற்ற சமீக அறிவு பண்ணிடம் கிடையாது. அதாவது ஆணாதிக்க அமைப்பில் பண்பு பெற்ற குறுகிய அறிவும், பண்ணை இப்படியாக குறுக வதைத்து வக்கிரப்படுத்துகின்றது. பண்பு தோடர்ந்து பாலியல் பண்டமாக இருப்பதுடன், ஏன் அவள் அதன் காவியாக மாறுவதன் அடிப்படையிலேயே பண்ணில் சயெற்பாட்கள் அமைகின்றது. தனது அழகு கவர்ச்சி என்று தோடங்கி, பொருள் கவர்ச்சியில் சீரழிகின்றது. மனித உறவுகள் என்பது நுகர்வுப் பண்பாட்டின் இரக்கமற்ற தன்மையில் அல்லாட்கின்றது. குடும்பத்தில் பண்ணின் மனநிலை என்பது, கலாசாரத்தின் நடாவில் தோங்கியபடி அங்குமிங்குமாக அந்தரத்தில் தோங்கி

Written by பி.இரயாகரன்

Sunday, 01 July 2007 20:37 - Last Updated Thursday, 04 September 2008 06:10

சீ ரழிகின்றது. இப்படி சதா திருப்தியற்ற ஒரு மனவுணர்வை அடிகின்றாள்.

(மற்றொரு தலையங்கத்தில் இவ் ஆய்வு தொடருகின்றது)

பி.இரயாகரன்

01.07.2007